

og det er heldigvis også med i den fælles vedtagelse, vi vedtog for et øjeblik siden i forhold til 2015-målene. Det er jo grotesk, at man her har en fond, der helt konkret har undersøgt, hvad behovet er for medicinsk behandling, og hvor mange penge der skal til, og stadig væk kan vi se, at den fond ikke får de nødvendige kroner og ører, så der kan leveres behandling til hiv/aids-patienter.

Jeg vil også gerne sige, at der er et eller andet menneskeligt grotesk ved, at det i vores del af verden, her, hvor vi bor, er en menneskeret med gratis adgang til ARV-medicin – det er noget, vi alle sammen har ret til – hvorimod man i Afrika ikke bare skal betale for det, men der er millioner af mennesker, der ikke har adgang til det her. Det burde være en menneskeret at få adgang til medicinsk behandling.

Forebyggelse er utrolig vigtig, og forebyggelse og behandling hænger nøje sammen; der er jeg fuldstændig enig med ministeren.

I mange af de samfund, vi taler om, er det klart: Hvorfor skulle man gå hen og lade sig teste for, om man har fået hiv, hvis der ikke er en behandling? Det er jo det samme som at få at vide, at man er på vej til at dø; og det er der selvfølgelig mange, der ikke ønsker. Derfor hænger forebyggelse og behandling sammen.

Kl. 20.05

Det hænger også sammen med at få brudt de mange tabuer om, hvordan hiv/aids spredes. Det er en seksuelt overført sygdom, og jeg er glad for, at ministeren også understregede, at i den her verden, hvor der desværre er konservative kræfter, der kæmper imod seksualoplysning, kæmper imod reproduktiv sundhed og kæmper imod det groteske forhold, at man eksempelvis kan uddele kondomer i nogle af de udviklingslande, så smitten ikke eksploderer, har den danske regering en meget klar position: Det ønsker vi ikke at medvirke til, vi vil tværtimod styrke også den forebyggende del af det og det forhold, at vi kæmper for reproduktive rettigheder.

Så med de her ord skal jeg sige tak for de mange positive tilkendegivelser fra alle ordførerne, og jeg håber på en velvillig videre behandling af beslutningsforslaget.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg er utrolig glad for, at Socialdemokraternes ordfører, hr. Jeppe Kofod, anerkender, at vi er enige om, hvilken linje vi skal lægge i den dan-

ske hiv/aids-politik, for den danske hiv/aids-strategi. Jeg er også glad for, at hr. Jeppe Kofod anerkender, at den strategi, vi netop har offentliggjort, sådan set er udtryk for det fælles ønske, vi har på det her område.

Jeg er til gengæld ked af, at hr. Jeppe Kofod nærmest får det til at lyde, som om regeringen skulle være imod ARV-behandling. Sådan hørte jeg hr. Jeppe Kofod udtrykke sin holdning til ARV-behandlingen, altså som om regeringen skulle være imod, at vi gør brug af behandlingen.

Der vil jeg bare minde hr. Jeppe Kofod om, at det faktisk er første gang, en dansk regering har udarbejdet en strategi, hvor man afbalancerer mellem forebyggelse og behandling. Derfor er jeg som sagt ked af, at hr. Jeppe Kofod sådan nærmest antyder, at regeringen skulle være imod.

Det, der er humlen her, er jo, at vi ser den som en del af vores samlede udviklingsbistand. Den måde, vi yder vores udviklingsbistand på, er gennem et tæt samarbejde mellem modtagerlandene. Derfor er det jo ikke os her i det danske Folketing, der skal beslutte, hvor, hvordan og hvorledes behandlingen skal finde sted, og i hvilke lande og præcis på hvilke klinikker. Det skal jo foregå i et tæt samarbejde med modtagerlandet.

Det er nemlig vigtigt at gøre sig klart, at det, når der er tale om behandling, ikke bare er sådan et ad hoc-projekt, men at der er tale om en livsvarig behandling. Man kan ikke bare starte med en ARV-behandling og så sige: O.k., vi har kun midler til at gennemføre det her i måske et år eller to. Nej, bevæger man sig ind på den vej, er det jo en livsvarig behandling, der er tale om, fordi det er livsforlængende medicin. Og derfor er det for mig meget vigtigt, at det netop foregår i et samarbejde med modtagerlandet, og det håber jeg sådan set også at Socialdemokraterne er enige i. Alt andet ville sådan set være et brud på vores traditionelle måde at tilrettelægge udviklingsbistand på.

Så igen kunne hr. Jeppe Kofod selvfølgelig ikke dy sig for at diskutere beløbsstørrelser, altså hvor meget vi bruger på udviklingsbistand og her i særdeleshed på hiv/aids. Der vil jeg bare sige til hr. Jeppe Kofod, at siden 2001 er der faktisk sket en meget, meget markant stigning i de ressourcer, vi bruger på hiv/aids. Faktisk er der sket en stigning: Hvor hiv/aids-området i 2001 udgjorde 2,8 pct. af den samlede danske udvik-